

815/2005 ΠΠΡ ΑΘ (404269)

Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών
Αριθμ.815/2006

Προεδρεύων: Β. Κωστόπουλος, Πρόεδρος Πρωτοδικών
Εισηγήτρια: Β. Τσατά, Πρωτοδίκης
Δικηγόροι: Αλ. Πελέκης, Δ. Πελέκης -Ε. Σουριαδάκης, Δ. Σκαλτσάς

[...Τα συγγενικά δικαιώματα ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν. 2121/1993, όπως τροποποιήθηκε ιδίως με το άρθρο 81 ν. 3057/2001. Ο ν. 2121/1993, όπως ισχύει, προστατεύει τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, τους παραγωγούς φωνογραφημάτων (παραγωγούς υλικών φορέων ήχου), τους παραγωγούς οπτικοακουστικών έργων (παραγωγούς εικόνας ή ήχου και εικόνας), τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς και τους εκδότες εντύπων για τους οποίους αναγνωρίζει ένα περιορισμένο περιουσιακό δικαίωμα. Συγγενικό δικαίωμα αναγνωρίζεται επίσης στα πρόσωπα που μετά τη λήξη της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας δημοσιεύουν για πρώτη φορά ή παρουσιάζουν στο κοινό έργο που δεν είχε προηγουμένως δημοσιευθεί (άρθρο 51Α, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 8 παρ. 2 ν. 2557/1997). Το άρθρο 54 του ν. 2121/1993 ορίζει ότι: "1. οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας που έχουν αποκλειστικά αυτό το σκοπό, τη διαχείριση ή προστασία ή τη διαχείριση και την προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν από αυτό. Το ίδιο ισχύει και για τους δωρεοδόχους των δημιουργών, όπως επίσης και για το ίδρυμα που συνιστά ο δημιουργός. Οι οργανισμοί αυτοί λειτουργούν με οποιαδήποτε εταιρική μορφή... 3. Η ανάθεση μπορεί να γίνεται είτε με μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς το σκοπό της διαχείρισης ή της προστασίας είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας. Η ανάθεση γίνεται εγγράφως και κάθε φορά για ορισμένο χρόνο που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από τρία χρόνια. Η ανάθεση αφορά όλα τα έργα του δημιουργού που είναι κατάλληλα για την εκμετάλλευση με την εξουσία στην οποία αναφέρεται η ανάθεση ή ορισμένα από αυτά. Σε περίπτωση αμφιβολίας τεκμαίρεται ότι η ανάθεση αφορά όλα τα έργα, συμπεριλαμβανομένων και των μελλοντικών έργων για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία χρόνια...". Η ανάγκη που επιβάλλει τη συλλογική διαχείριση στα συγγενικά δικαιώματα συνίσταται στο ότι η άυλη φύση των πνευματικών δημιουργημάτων, η ανάπτυξη της τεχνολογίας και η γρήγορη διακίνηση των έργων στο εσωτερικό και διεθνή χώρο καθιστά πρακτικά αδύνατο στους δικαιούχους να παρακολουθήσουν όλες τις περιπτώσεις χρήσης των έργων τους ανά τον κόσμο, να διαπραγματεύονται τους όρους για τη χρήση και να εισπράττουν τη σχετική αμοιβή. Για το σκοπό αυτό αναθέτουν τη διαχείριση και την προστασία του περιουσιακού δικαιώματος ή ορισμένων εξουσιών από αυτό στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Μέλη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών είναι οι ερμηνευτές- εκτελεστές, φυσικά πρόσωπα για τα οποία ο νόμος καθιερώνει και το ηθικό δικαίωμα αναγνωρίσεως της πατρότητας και της περιφρούρησης της ερμηνείας τους (άρθρο 50). Όσο αφορά τους οργανισμούς των παραγωγών μέλη τους είναι οι επιχειρήσεις με τη μορφή συνήθως νομικού προσώπου. Η ανάθεση της διαχείρισης από τους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων σε έναν οργανισμό είναι δυναμική. Η άσκηση συλλογικής διαχείρισης είναι υποχρεωτική μόνο για τρεις περιπτώσεις: α) την είσπραξη της εύλογης αμοιβής για την ιδιωτική αναπαραγωγή (άρθρο 18 ν. 2121/1993), β) την είσπραξη της εύλογης αμοιβής που οφείλεται στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, όταν ο σχετικός υλικός φορέας χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή παρουσίαση στο κοινό (άρθρο 49 ν. 2121/1993) και γ) τη διαχείριση της δευτερεύουσας καλωδιακής μετάδοσης ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων (άρθρο 54 παρ. 2 ν. 2121/1993). Οι αρμοδιότητες των

οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ρυθμίζονται από το άρθρο 55 ν. 2121/1993. Οι βασικές αρμοδιότητες που έχουν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι να διαχειρίζονται τα δικαιώματα που τους έχουν ανατεθεί, να ελέγχουν τη χρήση των έργων, να διαπραγματεύονται τους όρους χρήσης των έργων, να δίνουν την άδεια χρήσης, να εισπράττουν την αμοιβή από τους χρήστες και να προβαίνουν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους. Σύμφωνα με το άρθρο 55 παρ. 2 τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή των πνευματικών δημιουργών για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Το τεκμήριο του άρθρου 55 παρ. 2 είναι μαχητό και ο αντίδικος εκείνου που το επικαλείται σε δίκη μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική κατάσταση είναι αντίθετη από την τεκμαιρόμενη. Κατά το άρθρο 49 ν. 2121/1993, "όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο". Με τη διάταξη αυτή προσδιορίζεται ο δικαστικός τρόπος επιλύσεως της διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της εύλογης αμοιβής και για τους όρους της πληρωμής της. Κριτήρια βάσει των οποίων το δικαστήριο μπορεί να προσδιορίζει το ύψος της εύλογης αμοιβής είναι ιδίως: α) ο βαθμός της συμβολής της χρήσης των υλικών φορέων ήχου στα έσοδα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών από τη συγκεκριμένη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση (έσοδα από διαφημίσεις, αριθμός των ακροατών ή δεκτών, έκταση της περιοχής λήψης, διάρκεια και αριθμός χρήσεων) β) οι επιπτώσεις που έχει η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση εγγεγραμμένων υλικών φορέων ήχου στην απασχόληση των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών γ) τα έσοδα του ραδιοφωνικού σταθμού, αν στη θέση του μουσικού ρεπερτορίου το οποίο μεταδίδεται καθημερινά από τους υλικούς φορείς ήχου, απασχολούσε κατά τη διάρκεια του προγράμματός τους σε ζωντανή μετάδοση τραγουδιστές, ορχήστρα, μουσικούς κλπ. (βλ. Διονυσία Καλλινίκου: Πνευματική ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα, έκδοση β` (2005), σελ. 225 επ.).

Στην υπό κρίση αγωγή οι ενάγοντες εκθέτουν ότι είναι οι μόνοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί του συνόλου των δικαιούχων Ελλήνων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας που έχουν συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ. 1 του ν. 2121/1993 και έχουν τις αρμοδιότητες που ορίζονται στο άρθρο 55 του ίδιου νόμου καθώς και τη συλλογική διαχείριση του περιουσιακού δικαιώματος καταβολής εύλογης αμοιβής από τους χρήστες των υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, στους οποίους έχουν εγγραφεί οι ερμηνείες-εκτελέσεις των καλλιτεχνών και τη διανομή αυτής (αμοιβής) στους δικαιούχους-μέλη τους, ερμηνευτές-εκτελεστές, μουσικούς και παραγωγούς υλικών φορέων. Οτι επιπλέον οι ενάγοντες οργανισμοί έχουν αρμοδιότητα, βάσει συμβάσεων αμοιβαιότητας που έχουν υπογράψει με τους αναφερόμενους στην αγωγή αντίστοιχους οργανισμούς ξένων κρατών, να προβαίνουν στην είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής των αλλοδαπών καλλιτεχνών για τη χρήση υλικών φορέων ξένου ρεπερτορίου εντός της ελληνικής επικράτειας. Ότι η εναγομένη ανώνυμη εταιρία εκμεταλλεύεται το ραδιοφωνικό σταθμό Ρ.Σ. (.....) από τη συχνότητα του οποίου μεταδίδεται καθημερινά μουσικό ρεπερτόριο (ελληνικό και ξένο) σε ποσοστό άνω του 81% και δη των ενδεικτικά αναφερομένων στην αγωγή μελών των εναγόντων ελλήνων μουσικών, ερμηνευτών και παραγωγών, αντίστοιχα στη χρήση δε μουσικού ρεπερτορίου στηρίζει η εναγομένη τα έσοδά της, τα οποία ανήλθαν (ακαθάριστα) κατά το έτος 2001 σε 154.367.634 δρχ. ή

3.387.726 ευρώ, το έτος 2002 σε 4.721.373,47 ευρώ και το έτος 2003 σε 5.107.401,11 ευρώ. Οτι η εναγομένη κατέβαλε για τα έτη 1999 και 2000 την εύλογη αμοιβή στους ενάγοντες για το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποίησε ο ανωτέρω σταθμός της και η οποία είχε καθορισθεί με την από 19-1-2000 μεταξύ τους σύμβαση σε ποσοστό 2,8% επί των ακαθαρίστων εσόδων της εναγομένης, έκτοτε όμως αρνείται να καταβάλει στους ενάγοντες την εύλογη αμοιβή, όπως αυτή έχει καθορισθεί από τους τελευταίους στο δημοσιευθέν νομίμως αμοιβολόγιό τους, αν και έχουν οχληθεί προς τούτο. Με βάση τα πραγματικά αυτά περιστατικά ζητούν: α) να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη μετέδωσε από το ραδιοφωνικό της σταθμό Ρ.Σ. (.....), χρησιμοποιώντας υλικούς φορείς ήχου, κατά τη χρονική περίοδο από 1-1-2001 έως 31-12-2003 μουσικό ρεπερτόριο σε ποσοστό άνω του 81 % του προγράμματος της β) να καθορισθεί οριστικά το ύψος της ενιαίας και εύλογης αμοιβής τους για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η εναγομένη από τον ως άνω σταθμό της κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2001 έως 31-12-2003 σε ποσοστό 5% επί των προαναφερθέντων ακαθαρίστων κατ' έτος (2001, 2002, 2003) εσόδων της, που αντιστοιχεί στο συνολικό ποσό των 661.125,02 ευρώ και ειδικότερα 169.386,30 ευρώ για το 2001, 236.368,67 ευρώ για το 2002 και 255.370,05 ευρώ για το 2003, γ) να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας δικαιούχων που εκπροσωπείται από τους ενάγοντες οργανισμούς ποσοστό 50% της αμοιβής αυτής για τους παραγωγούς και το υπόλοιπο 50% αυτής, σε ποσοστό 40% για τους μουσικούς και σε ποσοστό 60% για τους τραγουδιστές, δηλαδή χρηματικό ποσό 330.562,51 ευρώ για τους παραγωγούς, ποσό 132.225,01 ευρώ για τους μουσικούς και ποσό 198.337,51 ευρώ για τους τραγουδιστές, δ) να υποχρεωθεί η εναγομένη να τους καταβάλει, όπως παραδεκτά περιορίζουν οι ενάγοντες με τις νομοτύπως κατατεθείσες προτάσεις τους το καταψηφιστικό αίτημα της αγωγής σε εν μέρει αναγνωριστικό (άρθρο 223 ΚΠολΔ), εκ του προαναφερθέντος αντιστοιχούντος στην εύλογη αμοιβή τους ποσού 661.125,02 ευρώ, το ποσό των 165.981,25 ευρώ και να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη έχει υποχρέωση να τους καταβάλει το υπόλοιπο ποσό εκ 495.843,77 ευρώ, με το νόμιμο τόκο και για το αντίστοιχο κατ' έτος ως άνω ποσό από την επομένη της λήξεως κάθε έτους, άλλως από την επίδοση της αγωγής, ε) να υποχρεωθεί η εναγομένη να τους χορηγήσει καταλόγους των τραγουδιών και του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε από το ραδιοφωνικό της σταθμό Ρ. Σ. (Α. Σ.) την επίδικη χρονική περίοδο και να συνεχίσει ανά δεκαπενθήμερο να τους προσκομίζει καταλόγους με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί Ζητούν, επίσης, οι ενάγοντες να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικασθεί η εναγομένη στα δικαστικά τους έξοδα. [...]

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, που εξετάσθηκαν νομίμως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασής του, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατάθεση του μάρτυρα των εναγόντων ....., μέλους του διοικητικού συμβουλίου του πρώτου των εναγόντων, μόνο όμως ως προς τον τελευταίο, λαμβανομένης νομίμως υπόψη για τους λοιπούς ενάγοντες, διότι αυτός ταυτίζεται με τον πρώτο ενάγοντα οργανισμό, λειτουργούντος υπό την μορφή της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας, ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου του και έχει την ιδιότητα του διαδίκου ως προς αυτόν και συνεπώς δεν μπορεί να εξετασθεί ως μάρτυρας του (άρθρο 415 ΚΠολΔ, ΑΠ 1312/2002 ΝοΒ 2003,1031), γενομένης δεκτής ως νόμιμης και βάσιμης της σχετικής ένστασης της εναγομένης, τα έγγραφα που νομοτύπως επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που δεν πληρούν τους όρους του νόμου, λαμβάνονται όμως παραδεκτώς υπόψη σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 270 παρ. 2 εδ. β` ΚΠολΔ προς άμεση απόδειξη και για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, τις υπ` αρ. 3532, 3533/26-7-2005 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών ....., που προσκομίζει η εναγομένη, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη καθ' όσον συντάχθηκαν κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης προ δύο (2) εργασιμών ημερών των εναγόντων, από τις ομολογίες των διαδίκων που συνάγονται από τις έγγραφες προτάσεις τους και από το σύνολο των ισχυρισμών τους (άρθρα 261, 352 ΚΠολΔ) και γενικότερα απ' όλη τη διαδικασία αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης στους οποίους έχουν

ανατεθεί από τα μέλη τους, παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, μουσικούς, ερμηνευτές-εκτελεστές η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων τους, για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Ειδικότερα στον πρώτο ενάγοντα οργανισμό ανήκει η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων των παραγωγών εγγεγραμμένων υλικών φορέων ήχου, στο δεύτερο των Ελλήνων μουσικών και στον τρίτο των Ελλήνων τραγουδιστών-ερμηνευτών. Η ίδρυσή τους έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-57 του ν. 2121/1993 και η λειτουργία τους εγκρίθηκε με τις υπ` αρ. 11084/1997, 11083/1997 και 11089/1997 αποφάσεις του γπουργού Πολιτισμού, αντίστοιχα, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης. Οι ενάγοντες ενεργούν στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και την αντιπροσωπευτικότητά τους έχει κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι). Η εναγομένη ανώνυμη εταιρεία εκμεταλλεύεται το ραδιοφωνικό σταθμό Ρ.Σ. (.....) που εκπέμπει στη συχνότητα των 102, 2 μεγακύκλων (ΜΗΖ). Πρόκειται για ιδιωτικό, αμιγώς μουσικό ραδιοφωνικό σταθμό που μεταδίδει από τη συχνότητά του κατά το πλείστον ελληνική μουσική. Οι ενάγοντες οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν καταρτίσει καταλόγους με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων (αμοιβολόγιο) που απαιτούν από τους χρήστες των υλικών φορέων ήχου (φωνογραφημάτων), το οποίο σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 2121/1993 γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες και το οποίο, όσο αφορά τους ιδιωτικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς, έχει ως ακολούθως: α) 1 % επί των πάσης φύσεως εσόδων τους (ακαθαρίστων) για τους σταθμούς που χρησιμοποιούν μουσική σε ποσοστό μέχρι 20% του προγράμματός τους, β) 2% επί των πάσης φύσεως εσόδων τους για τους σταθμούς που χρησιμοποιούν μουσική σε ποσοστό από 21% έως 40% του προγράμματός τους, γ) 3% επί των πάσης φύσεως εσόδων τους για τους σταθμούς που χρησιμοποιούν μουσική σε ποσοστό 41% έως 60% του προγράμματός τους, δ) 4% επί των πάσης φύσεως εσόδων τους για τους σταθμούς που χρησιμοποιούν μουσική σε ποσοστό από 61% έως 80% του προγράμματός τους και ε) 5% επί των πάσης φύσεως εσόδων για τους σταθμούς που χρησιμοποιούν μουσική σε ποσοστό πάνω από 80% του προγράμματός τους. Με βάση αυτό το αμοιβολόγιο πολλοί ιδιωτικοί ραδιοφωνικοί σταθμοί συνήψαν κατόπιν διαπραγματεύσεων σχετικές συμβάσεις ορισμένης χρονικής διάρκειας με τους ενάγοντες με ποσοστά αμοιβής που κυμαίνονται από 2% έως 5% επί των ακαθαρίστων εσόδων τους. Οι ενάγοντες συνήψαν με την εναγομένη ανώνυμη ραδιοφωνική εταιρία την από 19-1-2000 σύμβαση, ισχύος από 1-1-1999 έως 31-12-2000, και καθόρισαν για το χρονικό αυτό διάστημα την εύλογη αμοιβή τους σε ποσοστό 2,8% επί των ακαθαρίστων εσόδων της εναγομένης. Μετά τη λήξη της ανωτέρω σύμβασης και προκειμένου οι ενάγοντες να καθορίσουν ενιαία την εύλογη αμοιβή τους για τα επόμενα έτη με το σύνολο των ιδιωτικών ραδιοφωνικών σταθμών του νομού Αττικής άρχισαν διαπραγματεύσεις με την Ένωση Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Ραδιοσταθμών Αττικής (Ε.Ι.Ι.Ρ.Α.), ως εκπροσώπου των ιδιωτικών ραδιοφωνικών σταθμών, οι οποίες δεν κατέληξαν σε συμφωνία. Ας σημειωθεί ότι ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι ιδιαίτερο αντικείμενο των ως άνω διαπραγματεύσεων αποτέλεσε το ζήτημα εύλογης αμοιβής για τα έτη προ του 2003 και ότι η πρόταση των εναγόντων επί αυτού που περιέχεται στην από 19-7- 2004 επιστολή τους που απέστειλε στην Ε.Ι.Ι.Ρ.Α. στα πλαίσια των ανωτέρω διαπραγματεύσεων ήταν είτε να καταβληθεί αμοιβή για το έτος 2002 ως αναδρομικά για το χρονικό διάστημα από την ισχύ του ν. 2121/1993 μέχρι 31-12-2002 είτε να μη καταβληθούν αναδρομικά αλλά ούτε και να συμψηφισθούν τα ήδη καταβληθέντα με μελλοντικές αμοιβές, ενέχει παραίτησή τους από το δικαίωμά τους να αξιώσουν αμοιβή για τα έτη 2001-2003 είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, καθ' όσον η εν λόγω πρόταση των εναγόντων έγινε στα πλαίσια διαπραγματεύσεων που ουδέποτε κατέληξαν στην σύναψη σύμβασης. Απορριπτέος ως μη νόμιμος και αβάσιμος είναι και ο επικουρικά προβαλλόμενος ισχυρισμός της εναγομένης ότι επήλθε αποδυνάμωση του δικαιώματος των εναγόντων (Α.Κ. 281) να ζητήσουν την καταβολή εύλογης αμοιβής για τα έτη 2001-2003, επειδή αυτοί (οι ενάγοντες) αδράνησαν για μακρό χρονικό διάστημα να ασκήσουν το δικαίωμά τους αυτό και με τις διαπραγματεύσεις που μεσολάβησαν δημιούργησαν στην εναγομένη την πεποίθηση ότι δεν θα διεκδικήσουν εύλογη αμοιβή για τα έτη 2001-2003, διότι, πέρα του ότι από τη λήξη της ανωτέρω από

19-1-2000 σύμβασης μεταξύ των διαδίκων (Δεκέμβριος του 2000) μέχρι την άσκηση της υπό κρίση αγωγής (Δεκέμβριος του 2004) δεν παρήλθε μακρό χρονικό διάστημα, τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά και αληθή υποτιθέμενα δεν αρκούν από μόνα τους, χωρίς την επίκληση και άλλων περιστατικών (π.χ. ανατροπή της κατάστασης που έχει δημιουργηθεί και διατηρηθεί για μακρό χρόνο, δυσβάστακτες συνέπειες για την υπόχρη) για να περιαγάγουν την άσκηση του δικαιώματος των εναγόντων σε αποδυνάμωση (κατάχρηση). Ενόψει αυτών συντρέχει εν προκειμένω νόμιμος λόγος για τον οριστικό καθορισμό και καταβολή της ενιαίας και εύλογης αμοιβής των εναγόντων για το ελληνικό μουσικό ρεπερτόριο που μετέδιδε η εναγομένη από τη συχνότητα του ραδιοφωνικού σταθμού της Ρ.Σ. (.....) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2001 έως 31-12-2003. Ως κριτήρια για τον υπολογισμό αυτής της αμοιβής πρέπει να ληφθούν υπόψη τα εξής: α) Ο ιδιωτικός ραδιοφωνικός σταθμός Ρ.Σ. (.....), εκμεταλλεύσεως της εναγομένης είναι αμιγώς μουσικός ραδιοφωνικός σταθμός που μετέδιδε την επίδικη χρονική περίοδο (2001-2003) από τη συχνότητα του κατά το μεγαλύτερο μέρος του καθημερινού προγράμματός του ελληνική μουσική και συγκεκριμένα σε ποσοστό 80%, ενώ το υπόλοιπο 20% εκαλύπτετο από σχόλια των ραδιοφωνικών παραγωγών και ξένη μουσική. Συνεπώς, η λειτουργία του ραδιοφωνικού σταθμού της εναγομένης στηρίζεται στη μετάδοση της ελληνικής μουσικής, β) το πρόγραμμα του ραδιοφωνικού σταθμού Ρ.Σ. (.....) μεταδιδόταν την επίδικη χρονική περίοδο όχι μόνο εντός του νομού Αττικής για το οποίο η εναγομένη διαθέτει άδεια ιδρύσεως, εγκαταστάσεως και λειτουργίας του, αλλά και σε άλλες περιοχές της ελληνικής επικράτειας, αφού η εναγομένη διαθέτει αναμεταδότες του προγράμματος του ως άνω ραδιοφωνικού σταθμού της και συνεπώς η εμβέλεια αυτού είναι μεγάλη, γ) Λόγω του ότι ο ραδιοφωνικός σταθμός της εναγομένης Ρ.Σ. μετέδιδε την επίδικη χρονική περίοδο κατά το πλείστον στο πρόγραμμά του ελληνικό μουσικό ρεπερτόριο είχε μεγάλη ακροατικότητα με συνέπεια τα έσοδα της εναγομένης από διαφημίσεις, χορηγίες και επιχορηγήσεις να αυξηθούν. Ειδικότερα τα πάσης φύσεως έσοδά της (ακαθάριστα) το έτος 2001 ανήλθαν σε 1.154.367.634 δραχμές ή 3.387.726 ευρώ, το έτος 2002 σε 4.727.373,47 ευρώ και το έτος 2003 σε 5.107.401,11 ευρώ ενώ τα καθαρά έσοδά της ανήλθαν αντίστοιχα κατ' έτος σε 598.722,40 ευρώ, 1.205.000,23 ευρώ και 1.477.627,25 ευρώ. Εκ των ως άνω προκύπτει ότι ο ραδιοφωνικός σταθμός Ρ.Σ. (.....) αποτελεί σημαντικά κερδοφόρα επιχείρηση για την εναγομένη και αποφέρει σε αυτή ετησίως σημαντικά έσοδα και αυτό οφείλεται στην μετάδοση της ελληνικής μουσικής από το ραδιοφωνικό σταθμό της, δ) τα έξοδα της εναγομένης θα ήταν τεράστια, αν στην θέση του ελληνικού μουσικού ρεπερτορίου, το οποίο μετέδιδε καθημερινά από το ραδιοφωνικό σταθμό της από υλικούς φορείς ήχου, απασχολούσε στη διάρκεια του προγράμματος αυτού σε ζωντανή μετάδοση τραγουδιστές, ορχήστρα και μουσικούς και ε) Η ραδιοφωνική μετάδοση των μουσικών έργων, εγγεγραμμένων σε υλικούς φορείς ήχου (CD, δίσκους κλπ) όσο αφορά τις νέες κυκλοφορίες, λειτουργεί έμμεσα ως διαφήμιση αυτών και συντελεί θετικά στις πωλήσεις τους. Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω κατά την κρίση του Δικαστηρίου η εύλογη αμοιβή των εναγόντων για τη μετάδοση από το ραδιοφωνικό σταθμό της εναγομένης τη χρονική περίοδο 2001-2003 του ελληνικού μουσικού ρεπερτορίου ανέρχεται σε ποσοστό 3,5 επί των πάσης φύσεως (ακαθαρίστων) εσόδων του σταθμού της, που, όπως προαναφέρθηκε, το έτος 2001 ανήλθαν σε 1.154.367.634 δρχ. ή 3.387.726 ευρώ, το 2002 σε 4.727.373,47 ευρώ και το 2003 σε 5.107.401,11 ευρώ. Με βάση τα ποσά αυτά και το προαναφερθέν ποσοστό, το ποσό της εύλογης αμοιβής των εναγόντων πρέπει να ορισθεί για το έτος 2001 σε 40.402.867,10 δραχμές ή 118.570,41 ευρώ (1.154.367.634 δρχ. x 3,5%), για το έτος 2002 σε 165.458,07 ευρώ (4.727.373,47 ευρώ x 3,5%) και για το έτος 2003 σε 178.759,04 ευρώ (5.107.401,11 ευρώ x 3,5%) και συνολικά σε 462.787,52 ευρώ (118.570,41 + 165.458,07 + 178.759,04). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 3 του ν. 2121/1993 οι εισπραττόμενες από τους δικαιούχους αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας (50%) μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων, η δε κατανομή των εισπραττομένων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Σύμφωνα με απόφαση των οργάνων των οργανισμών αυτών, το

ήμισυ του άνω ποσοστού (50%) που αντιστοιχεί στην κατηγορία των καλλιτεχνών (ερμηνευτών-μουσικών) κατανέμεται σε ποσοστό 60% στην κατηγορία των δικαιούχων του τρίτου των εναγόντων (ερμηνευτών) για την εν λόγω ραδιοφωνική μετάδοση. Επομένως εκ του προαναφερθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής των 462.787,52 ευρώ αναλογούν στον πρώτο ενάγοντα 231.393,76 ευρώ (462.787,52 χ 50%) στο δεύτερο ενάγοντα 92.557,50 ευρώ (231.393,76 χ 40%) και στον τρίτο ενάγοντα 138.836,26 ευρώ (231.393,76 χ 60%). Κατόπιν τούτων πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η υπό κρίση αγωγή κατά το μέρος που κρίθηκε ορισμένη και νόμιμη, ως και ουσιαστικά βάσιμη...]